

Ändring i rättegångsbalken;

Utfärdad den 16 december 1982.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om rättegångsbalken
i 1 kap. 3 §, 2 kap. 4 §, 6 kap. 1 §, 9 kap. 9 §, 18 kap. 14 §, 30 kap.
och 48 kap. 4 och 17 §§ skall ha nedan angivna lydelse,
i 48 kap. skall införas en ny paragraf, 12 a §, av nedan angivna
se.

Tingsrätt är i tvistemål domför med tre lagfarna domare. Flera än
lagfarna domare må ej sitta i rätten.

I tvistemål skall tingsrätt bestå av en lagfaren domare och nämnd. Kan
i förhandling i målet beräknas kräva minst fyra veckor, må dock två
lagfarna domare och nämnd sitta i rätten.

Tingsrätt är domför med en lagfaren domare

i tvistemål avgörs utan huvudförhandling,

om annan handläggning som inte sker vid huvudförhandling eller vid syn
i rätten.

SFS 1982: 1123

Utkom från trycket
den 27 december 1982

vid sådan huvudförhandling i tvistemål som hålls i förenklad form vid huvudförhandling och syn på stället i mål om brott för vilket stadgat svårare straff än böter eller fängelse i högst sex månader, förutsättning att det inte finns anledning att döma till annan påföljd än böter.

2 kap.

4 §³ Hovrätt är domför med fyra lagfarna domare. Flera än fem domare må ej sitta i rätten.

I brottmål är hovrätten dock domför med tre lagfarna domare och nämndemän. Flera än fyra lagfarna domare och tre nämndemän må ej sitta i rätten. Förekommer ej anledning att döma till svårare straff än böter, må hovrätten domför även med den sammansättning som sägs i första stycket. Detsamma gäller vid handläggning, som ej sker vid huvudförhandling.

Vid beslut om avskrivning av mål efter återkallelse är hovrätten domför med en lagfaren domare.

Regeringen bestämmer, i vilken omfattning åtgärd, som avser alla mål i måls beredande, må vidtagas av en lagfaren domare i hovrätten eller av tjänsteman vid denna.

6 kap.

1 §⁴ Protokoll skall föras för varje mål särskilt.

Protokoll behöver inte föras över handläggning som ej sker vid sammanträde för förhandling, om

1. handläggningen företas av en lagfaren domare ensam eller av tjänsteman vid domstolen,
2. de avgöranden som träffas vid handläggningen sätts upp särskilt och har tillkommit utan skiljaktig mening inom rätten, eller
3. målet avskrivs vid handläggningen.

När dom i brottmål vid underrätt utfärdas i förenklad form enligt 30 § får i stället för protokoll föras anteckningar enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av regeringen.

9 kap.

9 §⁵ Är i denna balk straff utsatt i böter, dock ej dagsböter, skall bötesstraffet vara femtio kronor och högsta ettusen kronor.

18 kap.

14 §⁶ Part, som vill erhålla ersättning för rättegångskostnad, skall, om handläggningen avslutas, framställa yrkande därom och uppgiva kostnaden består. Gör han det ej, äge han ej därefter tala å den kostnaden som uppkommit vid samma rätt; dock må part, även om yrkande

³ Senaste lydelse 1976:560.

⁴ Senaste lydelse 1981:1093.

⁵ Senaste lydelse 1964:166.

⁶ Senaste lydelse 197 . . .

framställt, erhålla ränta som avses i 8 § andra stycket samt ersättning för utskrift av rättens dom eller slutliga beslut.

Då rätten avgör målet, meddele rätten samtidigt beslut angående rättegångskostnaden så ock i fråga, som avses i 13 § första stycket. Ingår i ersättning för rättegångskostnad arvode till ombud eller biträde, skall arvodets belopp angivas.

30 kap.

10 §⁷ Vad i 2 och 7 §§ är stadgat om dom äge motsvarande tillämpning i fråga om slutligt beslut. I den mån ej annat föreskrivits, skola ock bestämmelserna i 5 och 8 §§ tillämpas å sådant beslut, om frågans beskaffenhet fordrar det. Meddelas slutligt beslut i samband med dom, skall det upptagas i domen.

Äger part fullfölja talan mot slutligt beslut eller göra ansökan om återupptagande, skall i beslutet givas till känna, vad han därvid har att iakttaga. Om underrättelse, som tillika skall meddelas i hovrätts beslut, stadgas i 54 kap. 14 §.

48 kap.

4 §⁸ Strafföreläggande får utfärdas beträffande brott för vilket ej stadgas svårare straff än böter, dock ej normerade böter, och beträffande brott, för vilket stadgas dagsböter eller fängelse i högst sex månader. Om dagsböter skall användas som påföljd för brottet, får dock strafföreläggande utfärdas endast när brottet ensamt eller tillsammans med annat sådant brott som nu har nämnts förskyller högst etthundra dagsböter.

12 a § Finner åklagaren att ett strafföreläggande, som har godkänts, till följd av skrivfel, felräkning eller annat liknande förbiseende innehåller en uppenbar oriktighet, skall han, sedan den som har godkänt föreläggandet har beretts tillfälle att yttra sig, besluta om rättelse av föreläggandet.

Rättelse får inte göras, om den som har godkänt föreläggandet motsätter sig det.

En rättelse får inte innebära att straffet höjs.

17 §⁹ Bestämmelserna i 6 § andra stycket 1, 2 och 4 samt i 7, 9, 11 och 12 a §§ gäller även i fråga om föreläggande av ordningsbot. Vad som sägs om åklagare i 12 a § skall därvid i stället avse polisman.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983. Den äldre lydelsen av 1 kap. 3 § gäller dock alltjämt vid huvudförhandlingar som har påbörjats förelagens ikraftträdande.

På regeringens vägnar

OVE RAINER

Peter Löfmarck
(Justitiedepartementet)

⁷ Senaste lydelse 1969:101.

⁸ Senaste lydelse 1976:1137.

⁹ Senaste lydelse 1968:193.

